

i sine tidligere indsendte Andragender anmodet om at faa 25,000 Kr. aarlig, hvad ej heller kan siges at være for meget. Naar Mindretallet imidlertid kun har foreslaaet 15,000 Kr., er Grunden simpelt hen den, at man ventede, at disse 15,000 Kr. lettere vilde gaa gennem Tinget, end om man havde holdt paa disse 25,000 Kr., som Bestyrelsen for Teatret havde forlangt.

Et Statstilskud til Aarhus Teater vilde, som jeg udtalte før, kun være en Hjælp til en stor opofrende Selvhjælp. Og naar jeg ligeledes udtalte før, at det vilde være i god Konsekvens med, hvad der tidligere er foretaget i denne Sag, skal jeg henvise til en Betænkning, der findes Spalte 680 i Tillæg B. for 1902—03, af hvilken Betænkning jeg med Formandens Tilladelse skal tillade mig at oplæse et ganske lille Brudstykke. Det er en Betænkning over Forslag til Lov om det kgl. Teaters økonomiske Stilling og Forhold. Efter at det i Betænkningen er foreslaaet at bevilge 125,000 Kr. aarlig i 5 Aar til det kgl. Teater og derefter at tage dets Forhold op til fornyet Overvejelse, staar der i Slutningen: „Endnu skal man tilføje, at Spørgsmaalet om ogsaa at yde et aarligt Tilskud til Privatteatre, specielt Teatret i Aarhus, har været Genstand for Forhandling i Udvalget. Da dette Spørgsmaal imidlertid maa siges at staa i nogen Forbindelse med, hvorledes man efter de 5 Aars Forløb vil ordne det kgl. Teaters Stilling, og navnlig, om dette kunde blive en Ordning med privat Drift under Statens Kontrol, har Udvalget ikke paa nærværende Tidspunkt fundet Anledning til at tage Stilling til dette Spørgsmaal.“

Dette er et Uddrag af den Betænkning, som Finansudvalget i Samlingen 1902—03, da Loven om Statstilskud til det kgl. Teater blev vedtagen, har afgivet. Man havde derfor Ret til at tro, at den højtærede Minister vilde fremkomme med et sideordnet Forslag for Privatteatre i Provinserne, som opfylde visse Betingelser, der hjemlede dem Ret til Statstilskud. Det siges udtrykkeligt her, at man ogsaa i Finansudvalget har drøftet Spørgsmaalet om Tilskud til private Teatre, specielt Teatret i Aarhus, og at man havde været enig om, at man kun maatte afvente de 5 Aars Prøvetid for det kgl. Teater for derefter at tage Spørgsmaalet om Tilskud til Privatteatre op sammen med den ny Ordning, som vilde være at træffe for det kgl. Teater. Sidste Samling indkom der atter et Andragende fra Repræsentantskabet og Bestyrelsen for Teatret, og Fi-

nansudvalget henviste denne Sag til Kultusministerens Overvejelse. Den Stilling, Finansudvalget saaledes sidste Samling indtog, var den, at det ønskede, at den højtærede Minister skulde undersøge Forholdene ved Provinsteatrene, om man paa en eller anden Maade, under en eller anden Form, paa visse givne Betingelser kunde give noget Privatteater Statstilskud, saaledes at der ogsaa ude i Provinserne, særlig i de store Provinsbyer, lige saavel som i København, kunde ofres noget af Statskassen for at fremme god scenisk Kunst. Det kan vel med Sandhed siges om Aarhus Teater, at det har fremmet virkelig god scenisk Kunst, og at dette Teater har holdt Kunstens Fane højt. Jeg skal i øvrigt henvise ærede Medlemmer til at læse den Tale, som det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) sidste Samling holdt angaaende Aarhus Teater, det ærede Medlem, om hvem alle vistnok ere enige i, at han har en stor Sagkundskab paa dette Omraade — Talen findes Sp. 6986 i Rigsdagstidenden for 1906—07.

Efter den Modtagelse, dette Andragende fra Aarhus Teater fik sidste Aar her i Tinget, hvor det til sidst blev henvist til Ministerens Undersøgelse, og efter Betænkningen fra Samlingen 1902—03, som til Dels giver Løfte om, at naar det kongelige Teaters Forhold skal ordnes, vil man ogsaa optage Spørgsmaalet om Statstilskud til Aarhus Teater eller Privatteatre i Almindelighed, maatte man sikkert have ventet, at den højtærede Minister vilde forelægge et Forslag sammen med dette Forslag om det kongelige Teater eller i hvert Fald, at det vilde blive optaget paa dette Forslag. Det nytter derfor ikke, at man i Dag maaske vil fortolke denne Betænkning saaledes, at dette Forslag kun drejer sig om en Forlængelse af Loven enten for 3 eller 5 Aar. Thi der er kommet ny Ting ind paa denne Lov, f. Eks. Forslag om et ekstraordinært Statstilskud paa 35,000 Kr. til Lønforbedringer, som alle Udvalgets Medlemmer vare enige om. Det er lige saa rigtigt, at den 5 Aars Prøvetid er forbi, som omtales i den omtalte Betænkning af 1902—03, hvori man til Slutning siger, at naar den er forbi, vil man tage Spørgsmaalet op om en Ordning med privat Drift under Statskontrol, og naar derfor det nedsatte Udvalg mener, at Nationalscenen ikke egner sig til Privatdrift, og stiller Forslag om vedblivende at ofre ca. 200,000 Kr. aarlig som Tilskud til det kongelige Teater og ikke samtidig vil være med til at yde et Statstilskud til